

zina i života njezine nasljednice s. Placide Viel. Prva je živjela od 1756.—1846., a druga od 1815.—1877., za koju je u Rimu poveljen proces, da također bude uzdignuta na čast oltara radi svoga svetoga života.

A. Ž.

Bulić don Frane: Povodom 50 godišnjice jubileja »Vjesnika za arheologiju i historiju dalmatinsku« (Bulletin d'archéologie et d'histoire dalmate) 1878—1928. Split 1931, 8°, str. 132.

Na prvom mjestu donosi ova publikacija »Oproštaj Msgr. Frane Bulića od saradnika i čitatelja« na hrvatskom, francuskom i njemačkom jeziku. U njemu veli među inim: »S jubilarnim pedesetim godišnjakom (1928) ovoga »Vjesnika« prestajem biti njegovim urednikom i završujem u njemu svoj naučni rad, a ovaj oproštaj prijateljima i znancima upravljam na ovaj način, jer mi je bilo onemogućeno i to zadovoljstvo, da mogu ovaj oproštaj upraviti u samom časopisu, kojemu sam za 50 godina bio suradnikom i urednikom«. Prijatelji i poštovatelja Don Frana Bulića, koji je u naučnom radu časno pronio svijetom hrvatsko ime, pročitat će ove retke s nekom gorčinom u srcu. Slijedi zatim objava o »Zakladi don Frane Bulića«: »Pozdrav društvu »Collegium cultorum martyrum« u Rimu, prigodom njegove pedesetgodišnjice. Ovaj je pozdrav pročitao 9. II. 1929. don Ivo Delalle u mjesečnoj sjednici istoga društva u Rimu. Između arheoloških članaka valja istaknuti onaj H. Delahaye a: »Aurelius civitatis Riditionis episcopus«, gdje se utvrđuje, da je Rider u Dalmaciji, a ne u Siriji; Bulićeve prinose: »Peto starokršćansko grobište stare Salone na jugoistoku grada«; »Natpis svećenika Dominika graditelja crkvice sv. Martina nad Porta Aurea u Splitu« i niz manjih priloga o nalazima u Krku, Kaštel Sućurcu i dr. Doneseni su također iz raznih djela i časopisa literarni izvaci (ocjene), što se tiču solinskih iskopina i pojedinih pitanja, koja su u vezi sa Solinom i Dalmacijom. Tako Zeilerov članak o štovanju Cybele i Mithre (str. 102 — 111), Delahayeov o djelu »Recherches à Salone« i dr. Saznajemo na str. 132., da Msgr. Bulić namjerava napisati povijest državnog arheološkog muzeja, kojemu je od 1883.—1926. bio na čelu kao njegov direktor. Bog mu dao dug život i zdravlje, da izvrši sve, što mu je želja. Bit će samo na korist naroda, a na čast nauke, za koju živi i radi!

Dr. A. Ž.

Lippert Peter, S. J.: Vom guten Menschen. 8° (VIII + 360 str.), Freiburg i. B. 1931., Herder; M. 6.—.

Linhardt Robert: Unser Glaube. 8° (VIII + 350 str.), Freiburg i. B. 1931., Herder; M. 4.60.

Bopp Linus: Wir sind die Zeit. 8° (VIII + 198 str.) Freiburg i. B. 1931. Herder; M. 4.40.

Dehen Peter: Leben und Gegenwart. 8° (VIII + 104 str.) Freiburg i. B. 1931., Herder; M. 1.20.

1. — Lippert sâm ističe u predgovoru značaj svojih studija o »dobrom čovjeku«: obrađujem pitanja duševne kulture, unutrašnjeg života, promatranog s psihološkog, čudorednog i vjerskog stanovišta. Stari majstor, autor knjige »Von Seele zu Seele«, koja je u Herderovoj nakladi